

Ant.
5.

X

αῖ-ρε Δέσποινα, μῆτερ ἐ-λέους, ζω-ή, γλυκύ-της, καὶ

ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βο-ῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐ-ξόρις οἱ

παῖδες. Πρὸς σὲ ἀ-τε-νί-ζομεν σενάζοντες καὶ θρηνοῦντες

ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἀ-γε δὴ συνήγορε

ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὄφθαλμοὺς ἐφ'-ἡμᾶς ἐ-πίσ-

τρεψόν, καὶ Ἰ-ησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλί-

ας σου μετὰ τὴν ὑ-περο-ρί-αν ταύτην ἡ-μῖν ἀ-νά-δειξον.

ὦ ἐ-πι-εικές· ὦ εὐσπλαγχνε· ὦ η-δεῖ-α Παρ-

θέ-νε Μα-ρί-α.